

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 25 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

K članku v Vašem listu št. 7 t. l. z nadpisom »Občinske volitve na Slatini« zahtevam v smislu § 19 t. z. da sprejmete sledeči popravek: Ni res, da občina Slatina sedaj tiči globoko v dolgovih in da je temu krivo slabo gospodarstvo. Leta 1876 se je sicer za zidanje šole pri sv. Križu, ki je stala v celem na 13.413 gld. 84 gld., izposodilo od Graške hranilnice 8000 gld., razun tega pa še pri gospodu Karolu Ferschnig dalje posojilo od 1000 gld. in od gospoda Jožefa Heinrich znesek od 3936 gld. 41 kr. Ta posojila, ki so se porabila za zidanje šole, kar se razvidi iz računa od 5. februvarija 1891 potrjenega od okrajnega šolskega sveta, pa ni imela plačevati Slatinska občina sama, ampak vse občine, ki spadajo k tej šolskej občini, to je Brestovec, Sv. Križ, Št. Katarina, Nimno, Plat, Rajnkovec, Spodnja Sečova in dr. Le-te občine niso plačevale na nje vsako leto odpadajoče svote, tako da je Graška hranilnica tožila in da so zavoljo tega prišle pod sekvestra. Le-te občine zakrivile so tudi tožbene stroške in to, da je činž narastel, ki se je tudi moral plačati. Iz letnih dohodkov šolske občine se je plačeval činž in narprej dolgovi gosp. Ferschniga in gosp. Heinricha in na Graško hranilnico v celem 6296 gld. 72 kr. in sicer na račun činža, ki znaša za vsa leta blizo 6000 gld., drugo pa na račun stroškov, ki so jih zakrivile zgoraj omenjene občine. Lahko si tedaj vsaki zračuni, zakaj še znaša zdaj terjatev Graške hranilnice 7795 gld., ni pa res, da od dne 1. novembra 1887 do dne 5. maja 1890 Graške hranilnici nisem ničesar plačal, res je, da sem v tem času omenjene hranilnici 600 gld. in na drugih terjatvah 6675 gld. 91 kr., skupaj 7275 gld. 91 kr. in sicer, ker so dohodki znašali le 7271 gld. 51 kr. iz svojega žepa plačal 5 gld. 40 kr., kar se je potrdilo v omenjenem računu od 5. februvarija 1891.

Ni res, da bi bil jaz, lani občinske doklade od 20 % na 40 % in pri krčmarjih na 55 % povišal; res pa je, da je te doklade že povišal deželni odbor in sicer

za to, da se poplačajo dolгови za šolo, res je, da so lani dohodki z posojilom od 650 gld. vred, ne 600 gld. znašali 3878 gld. 65 kr. in izhodki 3387 gld. 2 kr. tako, da je za letos v kasi ostalo 491 gld. 62 kr., kar je vsakdo, ki štibro plačuje, iz računa za leto 1891, ki je skoz 14 dni na spogled v občinski kancliji ležal, spreviditi mogel. Ni res toraj, da naši občini ni bilo treba viših občinskih doklad, kakor drugod, ker ima pristranskih dohodkov; ni res da občina popravlja ceste in oskrbljuje uboge na deželne stroške. Ni res, da okrajno glavarstvo ni dopustilo, da bi ostal načelnik kr. šolskemu svetu, ker račun ne bi bil v redu, res je, da sem sam odstopil od tega načelstva in da se je le moji dotični prošnji ustreglo. Neresnica je, da sem v letošnjih volilnih listih 40 štibroplačilcev izpustil, drugim štibro manjšal in jih postavljaj v tretji razred, sam sebi njo pa povišal ter se zapisal v prvi razred; res je le, da se je 13 kajžlarjev izpustilo, ki plačujejo le 5 do 17 kr. štibre; res je, da so mene prestavili iz prvega v drugi razred, pa zato, ker se mi je hišna štibra meseca decembra — volilni listi so se že sklenili oktobra — čez mojo prošnjo znižala za 10 gld.

Res končno tudi ni, kar se trdi o gosp. dr. Hoisel in gledé šole od »Deutscher Schulverein«, prepustim pa to gosp. dr. Hoiselu in sedanjemu načelniku kr. šolskega sveta gosp. Miglitsch.

Slatina, dne 22. februvarija 1892.

J. Ogriseg, občinski predstojnik.

Domovinska pravica.

Silna potreba je za to, da se izpremeni postava gledé na domovinsko pravico. Ljudje gredó lahko križem sveta iskat si kruha, ženijo se lahko, kjer jim je drago in dokler gre vse gladko, živé se o delu svojih rok, ali kaj je potlej, če komu to ni več mogoče? Po postavi, ki velja sedaj, mora potem skrbeti za-nj občina, iz ka-

tere so prišli, vse eno, so-li bili v tej na kako korist ali pa jih v njej ni nihče videl poprej, v času, ko so imeli še čvrste roke za delo. Da to ni pravično, to sodi vsak, kdor le hoče in tudi vlada zna za to dobro. Vsled tega se misli že dalje časa, kako da se naj popravi ta krivica, ki se godi občinam v tej stvari.

Lani, proti koncu leta so nekateri državni poslanci sprožili to stvar na novo ter so vladi živo priporočili, naj se ta krivica odpravi in naš poslanec, g. Fr. Robič je govoril o tej reči dne 12. decembra blizu tako-le: Leta 1881 se je obrnila visoka vlada do raznih dežel-nih zastopov z dopisom, v katerem priznava potrebo premembe domovinske postave z dne 3. decembra 1863, in pozivlja deželne zastope, da povedo svoje mnenje. Kakor znano, je večina deželnih zastopov za tako premembo domovinske postave, naj se z daljšim neprestanim bivanjem v jedni in isti občini pridobi domovinska pravica. Posebno pa je poslednje ljudsko popisovanje pokazalo, da je neobhodno potrebno premeniti sedanjo domovinsko postavo. Izid ljudskega popisovanja je jasno pokazal, kar sem jaz že naglašal v svojem predlogu, da se od popisovanja do popisovanja vedno bolj razlikuje bivališče in domovina, socialna in gospodarska pristojnost in pa pravna. Domovinska postava se nikakor več ne vjema z bivališčem oseb v raznih občinah. Kakor je omenil poslanec dr. Pacák, imelo je leta 1869 izmed 100 oseb 78 domovinsko pravico v občini, v kateri stanujejo; v letu 1880 pa le še 69 in leta 1890 pa je že samo 63 izmed 100 oseb imelo domovinstvo ondu, kjer stanujejo. V posameznih deželah so pa razmere še mnogo neugodnejše, tako ima na Dolenjem Avstrijskem le 41 oseb izmed 100 domovinstvo v tisti občini, v kateri stanujejo, na Štajarskem po 47. Potem pa pridejo na vrsto Gorenja Avstrija, Solnograško, Koroško, Češko, Šlezija in tudi Kranjsko... Bolj stalno prebivalstvo je na Krasu, potem v Galiciji in Bukovini, posebno pa v Dalmaciji, kjer sta pojma »dom« in »domovinstvo« zares skoro jedno in isto.

Takih razmer, kakor so v prvih imenovanih deželah, zares ne moremo zdravih imenovati. Tudi uradno poročilo o ljudskem popisovanju z dne 31. decembra 1890 opozarja na to, da določbe domovinskega zakona niso primerne glede na dosedanje premikanje prebivalstva. Pri naraščajočem gibanju se meje o pridobitvi domovinstva ne smejo izoževati, temveč morajo se razširjati. Vsi sklepi o premembi domovinske pravice, mnenja, ki so se oddala v tem oziru, in poizvedovanja, ki so se vršila, niso dovedla do nobenih praktičnih rezultatov, če tudi se pritožbe zastran določeb domovinskega zakona niso pomanjšale, temveč še pomnožile. Ker so stroški, ki jih imajo zlasti kmečke občine vsled določeb domovinske postave za preskrbovanje ubogih, narasli neizmerno, zato so tudi neizmerno se povikšale občinske priklade na mnogih krajih. Mnogo oseb je bilo rojenih v tujih občinah, drugi so pa večji del življenja na tujem preživeli, ondu si pridobili premoženje in obrabili svoje moči, potem pa so po lastni ali brez lastne krivnje obožali, kakor je omenil neposredni gospod predgovornik.

Gospoda moja, domovinska občina za-nje še le izvé, ko gre za njih daljši obstanek. Ali še druge neugodnosti izvirajo iz sedanje domovinske postave. Večkrat morajo veljavne osebe, posebno take, ki so bile pri vojaki, potovati od občine do občine, povsod se jih brani in še le čez več let dobé domovinsko pravico za-se in svojo rodbino. Tako potovanje od občine do občine je neprijetno in drago.

Nazadnje je pa še to, da se pri mnogih osebah več ne bo dala določiti domovinska pravica, če bode dolgo veljala sedanja domovinska postava. Kakor sedaj gre za določitev domovinstva kake osebe, potreba je poseči

po starejših določbah, ki so veljale pred sedanjim domovinskim zakonom.

Ker se je od raznih stranij sprožila prememba domovinske postave z dne 3. decembra 1863, ker je statistično dokazano, da je prememba domovinske postave potrebna pričakujem, da se ta postava zares premeni. Predlog, katerega sem jaz stavil, ne obsega načrta postave, kakor predlog gospoda poslanca dr. Pacáka, ker jaz mislim, da so pomanjkljivosti sedanje domovinske postave najboljše znane vladi in da se mora vladi v tacih stvareh prepustiti vodilna vloga. — Da je g. poslanec s tem govoril konservativnim poslancem iz srca, kazalo je živo odobravanje njegovih besedij. Tudi mi mu izrečemo na tem mestu svoje priznanje.

Cerkvene zadeve.

Janez Kramberger, župnik Vurberški.

VI. Gospodar. Ali so pa rajni gospod, ki so tako radi v cerkvi molili, bolnike obiskovali in pa v šoli podučevali, tudi za gospodarstvo kaj veljali? Gotovo! Vedeli so, da nam je vsakdanjega kruha treba, in da moramo torej ne samo moliti, ampak tudi delati. Njihov prednik, vlč. g. župnik Holzer, so svojim naslednikom zapustili svojo lepo kmetijo, ki je največa v celi fari, pa od cerkve in farovža skoraj eno uro oddaljena. Kot moder kristjan, so si naš rajni gospod čas tako lepo razdelili, da so večkrat na svojo puščo gledat prišli, in bili so tudi v umnem gospodarstvu lep izgled župljanom svojim. Da bi plevelj iz žita odpravili, so si kupili za 90 goldinarjev stroj za čiščenje žita in so ga prav radi prepuščali tudi župljanom svojim.

Skrbeli pa niso samo cerkev, šolo in dobro gospodarstvo, ampak tudi za to, da so svoje stanovanje tako preuredili, kakor se spodobi za katoliškega duhovnika, namestnika božjega. Dozidali so k farovžu toliko, da so sedaj stopnjice v prvo nadstropje lepo pod streho, ko so bile prej dežu in snegu izpostavljene; tako so pridobili v prvem nadstropju hišico s tremi okni proti severu. Tudi kuhinjo so vso preuredili. Poprej je bil širok dimnik ravno nad prostim kuriščem in tako je v piskre, ki so pri ognju stali, v priliki tudi dež izpod milega nebulil, in kuhinjski dekli ni bilo tedaj mogoče pri ognjišča obstati. Kar so si zidali, to so skoraj vse sami plačali iz svojega žepa.

V prejšnjih letih so posebno o velikonočnem času goreče menihe, pobožne jezuite v pomoč vabili; po misjonu in večkratnem ponavljanju njegovem se je poštena Vurberška fara vsa v Gospodu pomladila. Rajni gospod so se pa tudi radi za poštenje svojih ovčic potegnili. Enkrat sreča našega gospoda posvetnjak na cesti, ravno ko so s pokopališča se vračali, kjer so za dušni pokoj svojih pokojnih ovčic molili. Predrzni mestni gospodič njih vstavi z besedami: »Kaj mislite, ali bodo kedaj ti-le vstali, ki tukaj pod zeleno odejo spavajo?« Gospoda je zgrabila sveta nevolja in rekli so: »Kakor resnično je Bog v nebesih, ki je ves svet in tudi naš človeški rod ustvaril, in kakor resnično je Jezus za nas umrl in tretji den od mrtvih vstal, tako resnično bo prišel na sodnji dan sodit živih in mrtvih!« Gospodiča je bilo že sram in strah; po prvi nepremišljeni besedi spregovori v zadregi še drugič ne manje nerodno: »Ali mislite, da bodo toti Vaši dolanci res kedaj v nebesa prišli? Jaz mislim, da ne, jih predobro poznam!« Zdaj so ga gospod ostro pogledali in so mu rekli: »V nebesih med angelji in svetniki, tam so brez vsega greha, na svetu pa smo vsi slabosti podvrženi; za to nam pa je ljubi Jezus postavil

sv. zakramente, da se v njih očiščujemo. Sodba je sicer v božjih rokah, ne v mojih. Toliko vam pa vendar-le lahko povem, in trdno upam, da gledajo oni, ki sem njim jaz posteljo za večnost postlal, vsi obličje božje. Bog bodi enkrat tudi nama milostljiv sodnik! — Za to pa ljubi moj, nikar predržno ne sodite, da ne bode te kadej za to ostro obsojeni! Tako so se vneli sicer ves krotek dušni pastir za sv. vero in pa tudi za poštenje njihovej skrbi izročenih vernikov.

Miloščinjo so rajni gospod delili v časih celo obilnije, nego njim je bilo samim mogoče. Svojim nekdanjim učencem, ki so jih v latinske šole spravili, da bi jih za duhovski stan izredili, pomagali so z denarjem in tudi z živežem, ki so ga pošiljali »Dijaški kuhinji« v Mariboru s pristavkom, naj nikdo njihovega imena ne izve. Jaz sem pa večkrat vendar-le njihova dobra dela odkrival, ker je ljubi Jezus rekel, naj sveti luč dobrega izgleda ljudem, ki bodo tako Boga hvalili za dar sv. vere, ki človeško srce, samo na sebi trdo in skopo, k delom krščanskega usmiljenja nagiblje.

Gospodarske stvari.

Nekaj o gnojenji in gnojilih.

(Dalie.)

V dvajset vozih ali 200metričnih stotih živinskega gnoja imamo: 15.900 kg. vode, 4060 kg. organskih snovij, 68 kg. dušca, 32 kg. fosforove kiseline, 80 kg. kalija; v 2 metričnih stotih koščene moke: 26 kg. vode 47.6 organskih snovi, 5.2 kg. dušca, 35.2 kg. fosforove kiseline, 0.2 kg. kalija; skupaj 15.926 kg. vode, 4107.6 kg. organskih snovij, 73.2 kg. dušca, 67.2 kg. fosforove kiseline, 80.2 kg. kalija.

Ako bi pa hoteli vsako leto ha. vinograda gnojiti s plastjem in sicer za 1 m² enega po 10 kg., potrebujemo za to gnojenje 2000 plastov v težini: 20.000 kg. S temi dodamo zemlji okoli 2800 kg. vode, 200 kg. dušca, 20.3 kg. kalija, 24 fosforove kiseline.

Akoravno toraj tudi s plastjem tako močno gnojimo, vendar-le ne damo s tem zemlji dovolj dušcinatih snovij v primeru k prvemu gnojilu, bi imeli snovi dovolj, toda primanjkuje nam okoli 43 kg. fosforove kiseline, okoli 59.9 kg. kalija, dveh najglavnejših snovij. Ako teh ni v pravem razmerju tudi dušca ne zamorejo rastline popolnoma izkoristiti, radi česar tudi ne smemo prave rodovitosti pričakovati. Razun tega treba tudi v pošteb vzeti, da je ta hrana v taki obliki, da je zamorejo rastline še le po dolgem ležanju, še le, ko organske snovi že trohije, zase porabiti. Navadno se tudi ne gnoji v tako obili meri s plastjem, vzame se samo jedna po $\frac{1}{10}$ del. Kaj smo toraj s tem sebi in rastlini koristili? Rekel bi, da nič, da smo se še oškodovali, ker smo naš denar za tvarino in delo tako rekoč zavrgli.

Poglejmo, kaj nas eno, ali drugo gnojenje stane. Ako voz gnoja računimo, kakor se navadno kupi, po 3 gld., tedaj nas stane 20 voz gnoja 60 gld., dva metrična stota koščene moke 18 gld., tedaj oboje skupaj 78 gld., 2000 plastov po navadni ceni po 10 kr. = 200 fl. Stroški za delo gnojenja recimo, da so pri obeh gnojilih enaki.

S tem razvidimo, da je gnojenje s plastjem mnogo dražje in da bi zamogli si s tem denarjem, katerega za to trošimo, mnogo več hranivnih snovi dobiti. Kakor so pa razni poskusi pokazali, izplača se dobro gnojenje tudi mnogo bolje, kakor pa slabo.

Glavno pri tem pa je, da te tvarine niso v plastji v takem stanu, da bi bile rastlinam prec za hrano vgodne.

Uspeh se razdeli na več let, kakor ta tvarina razpada, toraj ne bode uspeh nikdar toliko popolen. Umni gospodar toraj ne bode gnojil s samim plastjem. Toda kaj storiti? Živinskega gnoja že za polje primanjkuje, kje ga bomo toraj vzeli vsako leto po 20—30 voz, ako ga ne dobimo slučajno v bližini? Toda nikar tu jadikovati, našli si bomo pomoč. Predno govorimo o izključeni porabi umetnega gnoja, hočemo poskusiti, kako bi si zamogli z mešanim gnojem, kompostom pomoči. Zbirajmo marljivo vse, kar nam v roke pride! Ako nabereimo n. pr. 1000 kg. listja, slame, raznih plevelnih rastlin, žaganja, resja, imamo v njih poprečno okoli: 6.1 kg. dušca, 2.3 kg. kalija, 1.6 kg. fosforove kiseline; 1000 kg. vinskih tropin 17.2 kg. kalija, 9.6 kg. fos. kis.; 1000 kg. vinskih drožij 13.1 kg. dušca, 33.4 kg. kalija, 3.6 fos. kis.; 1000 kg. kurjeka 15.4 kg. dušca, 8.5 kg. kalija, 15.4 fos. kis.; 1000 kg. gnoja iz stranišča 3.5 kg. dušca, 2.0 kg. kalija, 2.8 fos. kis.; 1000 kg. odpadkov od [roževja] 10.2 kg. dušca, 5.5 kg. fos. kis.; 1000 kg. hrošcev majnikov 3.5 kg. dušca, 0.5 kg. kalija, 0.4 kg. fos. kis.; 1000 kg. odpadkov od tovarn za usnje 1.4 kg. dušca, 1.3 kg. kalija; 1000 kg. saj 1.3 kg. dušca, 2.4 kg. kalija, 0.4 fos. kis.; 1000 kg. pepela od lesa od listov cev 10.0 kg. kalija, 6.0 kg. fos. kis.; 1000 kg. pepela od lesa od igličkovcev 6.0 kg. kalija, 4.5 kg. fos. kis. itd. — dobimo vkup 11.000 kg. gnoja 54.5 kg. dušca, 83.6 kg. kalija, 44.8 kg. fosforove kiseline. V tisti množini živinskega gnoja pa imamo samo 37.4 kg. dušca, 4.4 kg. kalija in 17.6 kg. fosforove kiseline. (Dalie prih.)

Sejmovi. Dne 5. marcija v Vuzenici. Dne 7. marcija v Ljutomeru, na Pilštanji in v Vidmu. Dne 10. marcija v St. Juriji pod Tabrom, v Kapeli pri Brežicah na Spodnji Polskavi in v Kostrivnici.

Dopisi.

Iz Gotovelj. (»Kmetovalec«.) Ker rodoljubni tržani Žalčani z veseljem in zdatno naše društvo podpirajo, sklicali smo le-to zborovanje v središče prijaznega Zalskega trga. G. Iv. Hausenbichler nam je prav rad prostore velike dvorane prepustil. Gostov iz vseh stanov je nepričakovano mnogo došlo. Dvorana bila je brzo napolnjena. Društveni predsednik v umestno izbranem nagovoru označi posebno nadarjenost našega naroda za kmetijstvo. Zahvali se vsem društvenim podpornikom in prijateljem in prosi, naj nam tudi nadalje svoje prijaznosti ne odtegnejo. Slednjič navzoče srčno pozdravi in zakliče krepko: »dobro došli!« Za tem predava g. učitelj Ant. Petriček, današnjim razmeram prav primerno o trtni uši. Njegov govor se bode natisnil. Veselilo nas je, ko je društveni tajnik poročal, da ima društvo poleg trtne škropilnice že tudi travniško brano, kateri bo udom v brezplačno rabo. Z njo se iztrebi škodljivi mah iz travnikov, da obilneje raste krma za kmetovo pomoč, ljubo živinico. Pri vpisovanju udov pomnožilo se je zopet njih število; že pred zborovanjem štel je društvo sto udov. Zborovanje je kratkočasil domači moški četverspev. Posebno izborna so peli ali boljše, peli smo krasno Ipavičovo skladbo z brenčočim zborom in baritonom: »Planinska roža«, in »Lepa naša domovina«. Peli smo še mnogo drugih krasnih pesmij v zboru z drugimi pevci, ki so bili navzoči. Društveni predsednik zaključil zborovanje s trikratno »živio« na Nj. veličanstvu, peli smo stojé cesarsko himno s spremljevanjem na glasoviru. Slednjič bilo je še prosto razveseljevanje. Nastopil je zopet »naš pesnik« in deklamoval svoje novosestavljene šaljive pesmi. Pri vsaki drugi ali četrti vrsti moral je

prenehati, ker tresla se je dvorana smeha. Moral je tudi večkrat ponavljati. Srce se je tajalo slišati tudi tako dovršno igranje na glasovir. Igrala sta vrsteč se, ali skupaj štiriročno dva skladatelja baron Ed. Grutschreiber iz Gotovelj in g. Ant. Arzenšek iz Celja. Tako toraj na kratko opis VI. obč. zbora društva »Kmetovalec«; kdor želi obširneje, tega že sedaj prijazno vabim, naj ja ne zamudi prilike in se sam vdeleži VII. obč. zbora, katerega še z zanimivejšim vsporedom, če Bog da, priredimo v mesecu maju t. l. Zdravo tedaj, č. bralci, do ta čas, da se zopet, če ne drugod, v tem listu srečamo.

Iz Ribnice na Pohorji. (Volitve; svoji k svojim!) [Konec.] Ako je kdo našemu gostilničarju J. P. pokazal slovensko pooblastilo, rekel je ves zdvigan: »versteht niks bindiš« in naše volilce je hotel z očmi prebosti. Če mu pa naš kmet prinese slovenski denar v krčmo in po slovenski naroči pijače, takrat pa dobro zastopi »bindiš« in kako sladko govori! Kateri ga od mladih nog poznajo, dobro vejo, da še poštenih hlač ni imel, zdaj pa, ko so mu Slovenci na noge pomogli, jih pa zaničuje pri volitvah, ker nočejo v njegov nemščurski rog puhati. Lani, ko smo volili volilne narodne može za državnega poslanca, zmerjal jih je, da so bajé vsi »tumasti«, samo nemškutarji so »kšeit«. Res bi smeli trditi, da smo »tumasti«, pa v tem oziru namreč, da še nosimo slovenski denar v krčmo takega, ki pravi, da je pripravljen svojo kri preliti za nemškutarijo. Toraj vrli Slovenci Ribniški in sosedje, bodimo tudi mi »kšeit«, in to bomo, ako ne nosimo nikdar in nikjer lastnemu sovražniku svojega denarja, denarja slovenskih žuljevih rok. Ravnokar je prevzel mlad gospodar gospodarstvo z gostilno in mesnico, nam vsem obeta, da bo v vsakem oziru naš; če govori resnico, podpirajmo njega!

Iz Ljubljane. (Družba sv. Cirila in Metoda) je prejela veliko zbirko knjig razne vsebine, ki jih je daroval ključavničarski mojster, g. Josip Rebek. Iskrena hvala! Naj bode v vzgled slovenskim obrtnikom! Sedaj v predpustu, v času razvedrilnih zabav, spominjajo se nas večkrat naša narodna društva in požrtvovalni domorodci. Tako nam je nabral g. pravnik Podgornik na veselici v Borovnici 11 gld. 20 kr.; neimenovan duhovnik nam je poslal »za predpust« kot odkupnino od veselice 5 gld.; po g. Kosmaču, predsedniku narodne čitalnice v Cirknem na Goriškem, smo prejeli 5 gld., nabranih pri veselici, dne 2. februarija; g. Bolča, Čeh, nam je daroval 1 gld. 20 kr.; g. Anton Kozlevčar, uradnik južne železnice v Št. Petru na Krasu, nam je doposlal 1 gld. 10 kr. nabranih pri igri, in vesela družba v mariborski čitalnici pa 1 gld. 1 kr. — Ko s hvaležnim priznanjem beležimo darove posameznikov ter veselice prispevke kot vire, po katerih bi naša družba gnotno še prav lahko napredovala, znamenjujemo z iskrenimi čutili dar g. Fr. Lipolda, Mozirskega, ki se je na grobu starega si prijatelja spominjal nas živih ter naklonil naši družbi 5 gld. Slovenci posnemajmo vzgled vrlega domorodca!

Iz Kostrivnice pod Bočem. (Zborovanje.) Tukajšnje bralno društvo je imelo zadnjo nedeljo svoj občni zbor. Udeležilo se ga je mnogo branjaželjnih udov, pa tudi drugih poštenih narodnih mož in fantov. Razgovarjali smo se prav po domače, o društvenih in gospodarskih rečeh. Posebno nek ud je povdarjal, naj se čitanje prav pridno goji, kajti brez branja dandanes nobeden ne napreduje, temveč zaostaja. Enkrat vendar se je začelo tudi v naši zaspani Kostrivnici daniti. Bog daj, da bi se društvo prav krepko razvilo, mnogo udov si pridobilo in se omika po branju katoliških časnikov in knjig po fari vedno bolj širila. Na to pomozi Bog!

Iz Celja. (Občni zbor »kat. podp. društva«), vršil se je na svečnico v Kožerjevi gostilni. Sšlo se je

obilo ljudstva, gosposkega in kmečkega. Društveni načelnik mil. gospod opat Fr. Ogradi pozdravi došle goste in člane v živih besedah povdarjajoč nujnost verske šole, da se lažiliberalizmu, ki se razširja kakor bolezen influenza, v okom pride. Zgled take verske šole pa nam je ravno šola čč. sester v Celju, za katero skrbi omenjeno društvo; šola, o kateri se je jako laskavo izrazil ne le okrajni šolski nadzornik Ambrožič, temveč tudi deželni šolski nadzornik dr. Jarc. Sklenil je govor z željo, da bi se zlasti celjska občina vse bolj brigala in zanimala za to društvo; zakaj korist od tega ima samo ona. Gospod Sernec izraža željo, da se bo našlo v prihodnje gotovo tudi narodnih gospá in gospodičin, ki bi brezplačno prevzele krojenje obleke. Na ta način namreč bi se dalo še mnogo več revnih šolarjev obdarovati. Odbor je vzel to z veseljem na znanje. Po zborovanju je bila tombola z obilnimi dobitki, ki je prinesla čistega dobička do 30 gld. Opozarjamo še enkrat vse prijatelje versko narodne šole na to velevažno kat. podp. društvo v Celju, naj mu po svojih močeh pomorejo na noge.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Poletu je v velicah mestih včasih veliko dela in torej tudi zaslužka. Vsled tega seli se leto na leto več ljudij s kmetov v mesta in godi se jim včasih še dokaj dobro, ali po navadi ne dolgo — do prve zime, ko preneha delo. In kaj sedaj? Glad in mraz in druga beda tare skorej vse take ljudi. Na Dunaji jih prosi letos veliko jezer kruha, ali kdo jim ga more dati, ko je toliko praznih želodcev! Svitli cesar je daroval za-nje 5000 gld. in tudi mestni župan nabera za-nje, toda to bode še vse premalo. Nikar tedaj v mesto, kdor nima ob svojem živeti! — Kakor se kaže, dobimo že to leto nov denar, ali ne več avstrijske, ampak »zlate veljave«. Se ve, da ne izgine zato že tudi srebrni in papirni denar. Samo računi se potem, kakor o zlatem denarju, da-si je morebiti le iz papirja.

Štajarsko. Za poslanca v državnem zboru voli si Graško mesto, kakor je podoba, najbrž H. Skala, ne pa dr. Starkelna. Nemca in ob enem liberalca štulita se oba, večji kričac pa je še zadnji. — Zoper spremembo c. kr. kmetijske družbe štajarske ruje se v nemških delih naše dežele na vse pretege, mi pa nimamo uzroka, da se potegnemo za eno ali drugo. Kar pride iz Gradca, to je redko kedaj slov. ljudstvu na korist.

Koroško. Žal, da se dobé še vedno slov. občine, ki prodajo svoje otroke za par sto goldinarjev šulvereinu. Take so n. pr. Gozdanj nad Vrbo, Steben na Zili in v Šmartinu na Tholici. To je grdo. — Deželni zbor v Celovci misli na to, naj se vpelje deželna zavarovalnica t. j. cela dežela naj vsprejme vsa posestva v zavarovanje zoper škodo po ognji ali kaki drugi uimi. Ne verjamemo, da bode že letos kaj kruha iz te moke. Vlada brž ni za to in torej tudi take postave ne predloži v potrjenje.

Kranjsko. V Ljubljani bode poletu »katoliški shod« in je odbor za-nj že sestavljen, na čelu mu je prelat dr. Andr. Čebašek. O tem shodu, ki ga pozdravljamo z velicim veseljem, izpregovorimo pa še v enem prihodnjih listov kaj več na drugem mestu. — Pri zadnjem shodu kranjskih zdravnikov se je vendar-le pokazalo, da misli njih večina slovensko in da bode torej zdravniška komora slovenska, ako sploh kedaj oživi. To pa je brž gotovo.

Primorsko. Mestni zastop v Gorici je hotel

prošnjo slov. starišev za slov. ljudsko šolo kar v eni sapi zavreči, ali od vlade se mu je namignilo, da tega ne sme in zato se vrši sedaj neko preiskovanje, je-li v resnici take šole potreba. Mogoče je tedaj še vendar-le, da se slov. šola še napravi, če tudi ni »mestnim očetom« po volji.

Tržaško. Okolica Trsta je vsa slovenska, vendar pa sili že tudi va-njo laščina, kajti nekaterim se dozdeva, da je »nobel« lomiti laščino; prav tako je torej ondi, kakor je blizu naših mest z nemščino. Hvale vredno pa je, da je po vaséh okoli mesta že več pevskih društev, v katerih se goji lepo slov. petje in tako se nadelava pot do slov. mišljenja.

Istra. Odkar so vrli slov. in hrv. kmetje vrgli lahončice raz županske stole, počenja laška drhal, kar le more, da ogreni kmetom življenje. Posebno divji so lahoni v mestu Buzetu ter ima tamošnji hrv. župan trpeti od njih marsikako sitnobo, ali on je mož, ki se jim ne uda iz lahka.

Hrvaško. »Hrvaška Matica« je društvo, ki izdaja leto za leto hrv. knjige, učene pa tudi priproste, stoji na trdnih nogah in je lani izdala celo 10 knjižic. Hvalijo jih, da so dokaj zanimive.

Ogersko. Vlada stranka je jako vesela, da je pri zadnjih volitvah zmagala in grof Szápáry, predsednik ministerstva, se lahko ponaša s to svojo stranko, kajti njegova volja je tudi volja cele stranke. Vpraša se samo, kako dolgo da si ostanete vlada in vladna stranka tako dobri.

Bukovina. Deželni zbor v Črnovicah je razpuščen, ker je nad polovico poslancev odložilo svoje poslanstvo. To so storili, ker jim ni bila po volji praska med deželnim predsednikom, grofom Pace in deželnim glavarjem, baronom Vassilko. Zadnji brž ne bode več izvoljen za dež. glavarja.

Vunanje države.

Rim. Sv. oče Leon XIII. so tovnjej dali, ob obletnici svoje izvolitve za naslednika sv. Petra, večjo svoto razdeliti med uboge duhovnike v Rimu in 10.000 lir med revne rodbine mesta.

Italijansko. V državnem zboru je predlagal Perome, naj se odbere posebna komisija za to, da gleda, se-li da prihraniti kaj v proračunu vojnega ministra. Le-ta je hitro ugovarjal zoper znižanje tega procuna, češ, da mora Italija prej ali slej mahniti nad Avstrijo. No mi se ne bojimo laške vojske; če bode treba, Lahom še že »podžgejo pete« naši vojaki.

Prancosko. Predsednik republike, Sadi-Carnot je že vendar-le spravil v kupe ministerstvo. Na čelu mu je njegov »prijatelj« Loubet, drugi ministri pa so blizu vsi ostali, samo Constans ni več našel mesta v novem ministerstvu, ali ravno ta je mislil, da brez njega ni mogoče spraviti vlade na noge. Pravi se, da novo ministerstvo ni tako sovražno sv. cerkvi, kakor je bilo v prejšnji podobi. Mi še stojimo v tem na strani Tomaža.

Angleško. V tej državi je veliko plemenite gospode in v njenih rokah je največ zemljišča, toda zadnja leta ne morejo več polja obdelovati, ker jim manjka ljudij za taka dela. Sedaj pa misli vlada na to, kako da se more to vzboljšati, ali postava, katera naj v tem oziru pomaga, ne zdi se nam več, kakor le poskušnja. Ljudje silijo tudi tam v mesta ali v kraje, kjer so tovarne, polje nese jim premalo.

Nemško. Dolga zima je tudi v Berolinu napravila veliko revščino in jezera ljudij pomikava se po ulicah ter kliče: Dela, dela! Gladna drhal je že več tržnic ropala in daje »dela« redarjem na silo, sama pa ne dobi dela in tudi kruha ne.

Rusko. Minister za državne finance je sklenil za

20 milj. rubljev zlata iz tujih držav spraviti nazaj v ruske blagajnice. Najbrž je storil to »iz ljubezni« do naše države, kajti pri nas bode treba zlata veliko, ako se vpelje »zlata veljava« in kaj, če bi potem tudi rusko zlato prišlo le-sem v naše kase! Zato ga hoče mož že prej dobiti domov, potem bi ga ne dobil več. Na vsak način pa bode zlato dražje, kakor je bilo doslej.

Bolgarsko. Novi pravosodni minister ni pravoslovec, sicer pa je mož velike izobraženosti. To je pri nas čisto drugače, kajti pri nas je pravoslovec za vsako službo, n. pr. tudi za ministra za uk in bogočastje.

Srbsko. Skupščina ali državni zbor v Belemgradu si ni več volila Pašića za predsednika. — Mesto Beligrad vzame 3 milj. posojila. Vidi se torej, da zna tudi ondi gospoda delati dolge.

Tursko. V Carigradu je nekdo napadel dr. Vulko-vića, bolgarskega poslanika, na ulici ter ga je tako nabodel, da je mož čez nekaj dnij umrl. Pravi se, da je to storil Bolgar, ki ni zadovoljen s sedanjim knezom in njegovo vlado.

Grško. Kralj je poklical predsednika v ministerstvu, Delyannisa, pred-se ter se sodi neki iz tega, da mora ministerstvo odstopiti. Da pride do tega, to smo rekli že v zadnjem listu. Krivo je pa neki slabo gospodarjenje z drž. denarjem.

Afrika. Po večih deželah, kjer prebivajo zamurci, biva še vedno kupčija s sužnji in dogodéva se celo, da starši sami prodajo svoje otroke. Tako v Congu in še drugod. Arabci pa so kupci na-nje.

Amerika. V Chicagu bode drugo leto ob enem z razstavo, tudi velik »katoliški shod«. Priprave za-nj pa so tudi drugačnje, kakor so po navadi pri nas, amerikanske.

Za poduk in kratek čas.

Bajka o veri.

(Iz rusčine preložil J. Sattler.)

V davnih časih bil cesarjevič. Oče njegov ga pošlje na potovanje; ali da mu samo jednega spremljevalca. To užali mladeniča zelo. Modri cesar pa mu pravi: »Ustreči hočem otročji tvoji želji; dam ti s seboj bogastvo in vojake; toda prepričaj se boš, da ti več koristi samo jeden spremljevalec, kakor vse drugo.«

Cesarjevič se poda na svojo pot; ali brž, ko stopi čez mejo, napade ga sovražni sosed, ubije njegove vojake in mu vzame vse imetje. Ostal mu je le jeden spremljevalec. Mladeniča potré ta izguba popolnoma. Zdaj stopi k njemu spremljevalec, za katerega se je malo zmenil v sreči, in mu reče: »Misli na Boga!« Cesarjevič misli na Boga in pozabi svojo nadlogo.

Čez nekaj časa prideta v veliko puščavo in se zablodita. Solnce je peklo silno; nikjer ni bilo studenca; ginévala sta žeje. Res nastopi hladna noč in ju okrepča; vendar sta izgubljena, ko napoči iz nova vroči dan, če ne najdeta prej poti iz puščave. Mladenič začne jokati; zvesti spremljevalec pa mu reče: »Misli na Boga!« Cesarjevič misli na Boga; dvigne svoje oči prote nebu in zazre znano zvezdo; po njej uravna svojo pot in pride srečno iz puščave.

Iz nova potujeta dalje. Prideta do silnega gorovja, ki je kipelo s svojimi snežnimi vrhovi do neba. V teh gorah jima je iti neki dan po ozki brvi čez globok, grozen prepad. Ko dospeta do srede brvi, zavpije cesarjevič: »Po meni je! Vrti se mi v glavi.« Ali spremljevalec mu reče: »Misli na Boga!« Cesarjevič dvigne svoje oči

proti nebu; misli na Boga in pride srečno čez brv. Omotica ga je pustila, ko je gledal kvišku.

Zopet potujeta dalje. Ko počivata nekega dne v hladni senci med grmovjem, pridejo lopežniki in se poležejo tik njiju. »Po naju je!« vsklikne mladenič. Spremljevalec pa odvrne: »Misli na Boga!« Cesarjevič misli na Boga in molči misleč na najvišje bitje ter se ne izda. Lopežniki odrinejo.

Ko se vrmeta popotnika domov, pové mladenič očetu vse, kar je doživel. Cesar pa mu svarilno reče: »Saj sem ti pravil že pred potovanjem, da ti bode koristil jeden spremljevalec več, kakor vse drugo. Ko bi me bil ubogal, nastopil bi bil lahko svoje potovanje ponižno in bi ne izkusil toliko britkosti. Ohrani si tovej jednega spremljevalca vse žive dni. On te bode čuval, tolažil in krepil; če ne boš srečen v njegovi družbi, boš pa vsaj zadovoljen.«

Glejte, čitatelji dragi, ta pravljica nam predstavlja človeka na tem zemeljskem potovanju; ta jeden spremljevalec, katerega nam daje cesar vseh cesarjev — Bog, je vera. Ona nam vedno pravi: »Misli na Boga!« in to človeka dviga, čuva, tolaži in otima iz nezreče.

Smešnica. Ženska pride v štacuno in pregledava razno blago, ali v tem spravi svilen robec na tihem v žep in hoče oditi, češ, da je vse predrago. »Mati,« reče ji strežaj, ki je videl njeno tatvino, »mati, tako po ceni Vam robca ne morem dati!« »Kaj?« zategne žena, robec potegnivši iz žepa, »ali res ne? Jaz ga dražje ne morem vzeti.«

Razne stvari.

(Požarna bramba.) Nj. veličanstvo svitli cesar je daroval požarni brambi v Mihalovcih, občini v okraji Brežiškem, 50 gld. iz lastnega premoženja.

(Dedščina.) Po Aleksandru Dreo, veletržci v Ljubljani, dobi več rodbin v Savinjski dolini lepo premoženje. Vsega skupaj je 810.000 gld. Celo premoženje razdeli se na štiri dele. Tri četrtine pridejo v roke dedičev v Mozirji in v Šentilji pri Gradiči. Štiri leta se vleče že pravda o tej dedščini, sedaj pa je, kakor se kaže, že vendar-le pri kraju.

(Nov časnik) namerava g. Drag. Hribar v Celji izdajati in sicer za dijake. Izide pa vsak mesec po enem zvezku in ureduje mu ga drd. Fr. Göstel na Dunaji. Cena mu bode 1 gld. 20 kr. Časnik bode »nezavisen na vse strani«.

(Posojilnica v Šoštanji) ima svoj redni občni zbor v soboto, dne 12. marcija ob 3. uri popoldne v svojej pisarni v Šoštanji z navadnim dnevnim redom. Ko bi k temu občnemu zboru ne prišlo zadostno število udov, vrši se drugi občni zbor ravno taisti dan ob 4. uri popoldne. Ravnateljstvo.

(Slov. slovstvo.) V založbi Ig. pl. Kleinmayra in Fed. Bamberg v Ljubljani izidejo Levstikovi zbrani spisi v teku tega leta. Prva dva zvezka sta nam že v rokah, vrejena sta po Fr. Levcu, profesorju na višji realki v Ljubljani ter jima še sledi troje zvezkov. Cena vsem skupaj je 10 gld. 50 kr. brez vezi, vezanim pa poskoči cena za 3, 4 ali 5 gld. Kdor hoče izpoznati Levstika in njegov čas ter tega napake, naj seže po teh spisih!

(Dijaški kuhinja) v Mariboru so darovali gg.: dr. Jarněj Glančnik, odvetnik 50 gld. pokroviteljnine, dr. Jože Pajek, prof na c. kr. gimnaziji, 20 gld. Fr. Robič, državni in dež. poslanec, 10 gld., Jožef Majcen, kn. šk. dvorni kapelan, 5 gld., slov. kmetje pri Šentilji v slov. goricah za vezilo dne 25. februarija 14 gld. 10 kr. in dobrotnik iz Vuzenice 10 gld.

(Najvišjistolp.) V amerikanškem mestu Chicago, katero je bilo leta 1833 mali trg, zdaj pa šteje blizu 1.300.000 prebivalcev, postavili so stolp Morizon, ki je 330'9 metrov visok in pri tléh kacij 130 m. širok. Ima tri odre: prvi je 67'1 m., drugi 128'1 m., tretji 280'6 m. nad zemljo in 50'3 m. še višje je svetilnik.

(Vstanovitev.) V ponedeljek, dne 29. februarija se je ustanovilo društvo »dijaške kuhinje« v Mariboru in se nje odbor sestavlja tako-le: »Preč. g. dr. Iv. Križanič, korar stolne cerkve, je predsednik, njegov namestnik pa g. dr. Jarnej Glančnik, odvetnik; blagajnik je g. dr. Fel. Ferk, zdravnik in tajnik č. g. Jož. Majcen, kn. šk. dvorni kapelan; odborniki pa so gg.: dr. Ivan Mlakar, profesor bogoslovja, dr. Jožef Pajek, c. kr. gimn. profesor in H. Schreiner, ravnatelj c. kr. učiteljsišča.

(Nemška žena.) »Marburgarica« hvali v svoji zadnji številki čez silo gospo A. Rietschnigg v Ribnici, češ, da je »smilečna« gledé na učenke in učence tamošnje ljudske šole. To je sicer mogoče, toda kaj poreče na to nje mož, dosedanji župan? Ona bi pač tudi še dalje rada ostala »mati županja«. To pa brez »očeta župana« pač tudi nemški ženi brž ni mogoče v slov. občini!

(Nesreča.) V Slovenjem Gradci je umrl zadnji četrtak G. Kordik, lekar še mlad v letih, po hudih bolečinah. Napravljal je »raketlje«, ali ti so se užgali in so moža tako poškodovali, da je v malih urah umrl v groznih bolečinah.

(Bič.) Krčmar Lj. Valentschagg v Celji je napadel dr. Riebla z bičem v roki, češ, da je pri sodnji žalil čast njegove žene. Za to pa krčmar sedaj plača 10 gld. v ubožno kaso in precej veliko stroškov. Ali so vam »Nemci« v Celji radodarni in pa polni olike!

(Zamurci.) V Götzovi dvorani v Mariboru kaže se za denar tolpa kacij 20 zamurcev, črnih mož in žen iz rodú Suaheli; doma so v Afriki. Postave so krepke, vendar pa sodimo, da ni vredno, naj si jih človek ogleda za drage denarje.

(Strup.) Koncem januarja je kmečki sin A. Marin v Serjancih pri Ormoži primešal mišnice svoji materi v juho. Mati je te nekaj vzela, pa je brž izpoznala, da je dobila strupa. Tako si je otela življenje, nesrečnega sina pa so vzeli c. in kr. žandarji v svoje varstvo.

(»Kmetški prijatelj«.) Kdo je »kmetški prijatelj«, to vedó naši bralci: dr. Edvard Glantschnigg, svoje dni odvetnik v Celji, sedaj pa v Mariboru. Tukaj pa mu ne cvetó rožice, zato si nadelava pot v Marenbergu. Možic bi rad vsak mesec ondi molzel kravo slov. kmetov po dvakrat, ako bi mu jo prignali. Upamo, da mu tega ne bode treba.

(C. kr. pošta.) Od sv. Petra nižje Maribora se je dalo na pošto v Mariboru pismo »v Smolnik pri Rušah«. Na c. kr. pošti v Mariboru pa niso znali, kje da so Ruše, ampak so poslali pismo na — Rusko in tako je hodilo pismo celih osem dnij po svetu, dokler je prišlo v prave roke. V slabih treh urah pa pride človek od sv. Petra v Ruše. Kaj ne, da je c. kr. pošta v Mariboru nagla? Če so kje panslavisti, to so vam tedaj le gospodje na c. kr. pošti v Mariboru.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali čč. gg.: Čagran 13 gld. 79 kr.; Murkovič 5 gld. (letn. pl. do l. 1895); Moravec 3 gld. (letn. pl. do l. 1893); Časl 1 gld.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Ivan Pavlič, kaplan v Loki, postal je provizor v Sevnici in č. g. Viktor Weixler, kaplan v Leskovci, pride za kaplana v Loko.

Loterijne številke.

Gradec 27. februarija 1892: 40, 46, 79, 88, 38
Dunaj » » 9, 24, 25, 58, 42

Oznanilo.

Posojilnica v Celji, registrirana zadruga z neomejeno zavezo — Vorschuss-Verein mit unbeschränkter Haftung, ima svoj redni občni zbor v nedeljo, t. j. dne 13. marca 1892 ob 3. uri popoldan v dvorani Celjske čitalnice s sledečim dnevnim redom:

1. Odobrenje letnega računa za leto 1891.
 2. Razdelitev čistega dobička.
 3. Sprememba pravil.
 4. Volitev načelstva in nadzorstva.
 5. Razni predlogi.
- Celje, dne 2. marca 1892.

Načelstvo.

Vabilo

k drugemu občnemu zboru „Posojilnice v Gornjemgradu“, ki se vrši v nje uradnici v soboto, dne 12. marca t. l. ob 4. uri popoldne, ker je bil prejšnji občni zbor odložen.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva o računskem sklepu za prvo upravno leto 1891.
2. Prememba pravil.
3. Volitev novega odbora.
4. Razni predlogi in nasveti.

Gornjigrad, dne 1. marca 1892.

Načelstvo.

Naznanilo.

Posojilnica v Makolah ima svoj redni občni zbor, dne 10. marca t. l. ob dveh popoldne v svoji pisarni.

Dnevni red:

1. Poročilo načelnika;
2. Račun za l. 1891;
3. Razdelitev čistega dobička;
4. Volitev načelstva in nadzorništva;
5. Nasveti.

K temu občnemu zboru se uljudno vabijo vsi zadrugniki.

V Makolah, dne 21. februarja 1892.

1—2

Načelstvo.

Naznanilo.

Lastnik naprave za pokopanje mrličev

Friderik Wolf
v Mariboru

naznanja, da je zdaj njegova prodajalnica v **Tegetthoff-ovih ulicah št. 18** in da ima tam veliko zalogo **trug**, katere so veliko ceneje, kakor poprej in se prodajajo, kakor pri vsaki konkurenci. 3-5

Janez Bregar,

klobučar v Mariboru
gosposke ulice.

priporoča č. g. duhovnikom in slavnemu občinstvu svojo veliko zalogo vsakovrstnih

klobukov

in po vsem svetu znane **Ita-klobuke**, razno volneno in tudi fino z usnjem obšito **obutje** itd.

S spoštovanjem

10-10

J. Bregar.

Mnogokrat beremo

v časopisih o požarih, pri katerih niso samo poslopja, ampak tudi premakljivo blago kakor: pohištvo, obleka in druga hišna oprava, nadalje živež, žito, krma, gospodarsko orodje in tudi živina čisto ali pa večinoma uničeni in žalibog ne zavarovani bili. Za vsacega gospodarja je toraj neobhodno potrebno, da tudi svoje premakljivo blago proti škodi po ognju in streli pri eni domači zavarovalnici zavaruje.

Imel sem pred malimi tedni nesrečo, da so mi poslopja z vsem premakljivim blagom skoraj čisto pogorela, vendar imam k sreči tudi pohištvo, gospodarsko orodje, žito, krmo in živino zavarovano in sicer imenovano premakljivo blago pri

domači, cesarsko-kraljevo privilegirani
avstrijski zavarovalni družbi

„Dunav“ na Dunaji

po nje glavnem zastopniku gospodu **Ferdinand Morré v Celoven Heuplatz št. 18**. Moja nesreča se je mnogo zmanjšala, ker mi je znano poštena zavarovalnica „Dunav“ na Dunaji škodo v mojo zadovoljnost hitro izplačala. Priporočam toraj vsem gospodarjem tudi premakljivo blago pri domači zavarovalnici „Dunav“ na Dunaji zavarovati.

Nagrad, meseca februarja 1892.

Janez Jurič, posestnik.

Oves

„Willkomm“.

Ta oves je v planinskih deželah med vsemi sortami najzgodnejši, plodnejši in težji; raste na visoko od 5—6 čevljev, ima močno, dobro slamo za krmo in se ne poleže.

Zadostuje, ker se ta oves redko seje, 50 kil kot seme za jeden plug. Cena za kilo 25 kr. Ako se vzame več, kakor 50 kil, za kilo 20 kr.

Razpošilja, kakor dolgo seže, vrečo po 5 kil za 1 gld. 80 kr. proti pošiljavi zneska ali poštnemu povzetju franko na vsako pošto postajo

Benedikt Hertl,
veliki posestnik na graščini Golič pri Konjicah. 3-8

Protin, revma,

trganje po udih, izpadanje lasov, ohromenje, bolezni v želodci in živcih se ne odstranijo s skrivnostnimi zdravili, temveč z mojimi iz močnega, planinskega vina destiliranim **konjakom**, kateri se je poskusil kot najboljši duha in telo okrepcajoče in čudno delujoče zdravilo. Steklenica 1 fl. 20 kr. 4 steklenice se franko razpošiljajo. Se dobijo le naravnost pri 4

Benediktu Hertl,
graščaku v Goliču pri Konjicah.

Služba

orglarja in cerkovnika

na Hajdinji pri Ptujju je 1. maja t. l. za oddati.

3-3

Cerkveno predstojništvo.

Hajdinj, dne 15. svečana 1892.

Harmonična zvonila

z jarmi vred proti poroštvo, da so dobro vglasbena in iz najfinišne robe.

Zvončke za na steno, zvončke za službo v cerkvi, za 3, 4, 5 glasov po 6, 8, 10 gld. eden. Dalje:

Cerkvene svetilnike

lustre, svetilnice, svetilnike za na steno, kanontablice, masivne iz zmesi zlata podobne po izvrstno okusnih modelih lite, ki se krasno svetijo, kakor bi zlate bile, in so trpežne za več, kakor 100 let, solidno delane in jih po nizke ceni priporočuje

Albert Samassa,

strojev c. k. dvorni zvonar in fabrikant in gasilnega orodja

v Ljubljani.

Podrobne cenilnike dopošilja brezplačno in franko. 2

Lepa jabolčna drevesa,

komad 30 kr., prodaja 18-26

Jože Janežič,

na Bizeljskem pri Brežicah.

Naznanilo.

Posojilnica v Konjicah, registrovana zadruga z neomejeno zavezo, bode imela dne **17. marcija 1892 ob 1/2. uri popoldan** v pisarni v Konjicah hiš. št. 95 svoj redni občni zbor.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva o stanju posojil in ulog.
2. Volitev načelstva, t. j. enega predstojnika, štirih odbornikov, enega računskega pregledovalca in enega namestnika.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Razni nasveti.

P. n. udje so vabljeni se tega zbora številno udeležiti.

Ako bi prvi zbor ne bil sklepčen, tako se skliče na tisti dan ob pol treh popoldne novi zbor, pri katerem je vsako število udov veljavno sklepčno.

Posojilnica v Konjicah, dne 1. marcija 1892.

Ravnateljstvo.

Služba orglarja in cerkovnika

pri **Sv. Andraži** v slov. goricah razpisna je do dne 1. aprila 1892.

Razglas.

C. kr. okrajno sodišče v Konjicah naznanja, da se dovoljuje prostovoljna sodnijska dražba v zapuščino zamrlega nadžupnika in dekana gospoda **Franca Mikuša** spadajočega premakljivega blaga, namreč: **živine, sena, slame, žita, vina, hišne sprave** itd., in da se je določil narok na dan

7. marcija 1892

in, ako je potrebno, na sledeče dni, vsakokrat od 9—12. ure pred- in od 2—5. ure popoldne v župnijskem hramu. Pri tej dražbi se odda premakljivo premoženje le za ali čez cenilno vrednost.

Dne 7. marcija se začne dražba živine, konjev itd., sledeče dni pa druge reči.

C. kr. okrajno sodišče v Konjicah,
dne 28. februarja 1892.

C. kr. okr. sodnik.

Kovačnica

na Murskem polju se z orodjem in stanovanjem vred da v najem. Več pové uredništvo „Slov. Gosp.“ 2-5

Razumnim možem 1-3

v starosti od 25 do 40 let, neoženjenim in krepkim, popolnoma večim slovenskega in nemškega jezika v besedi in pisavi, z neomadeževanim dosedanjim življenjem in v popolnoma urejenih finančnih razmerah, ponuja se priložnost pri primerni porabljivosti in izvrstnem vedenju zagotoviti si gotovo in trajno eksistenco s tem, da prevzamejo mesto **potovalca**, združeno s plačo in postranskimi dohodki, kateri službi se pa imajo izključno in odločno posvetiti. — Oglasé naj se pa le take osebe, ki ustrezajo **vsem** stavljenim nalogam z **jednakomerno** pridnostjo in **odločno** vstrajnostjo pri sicer neoporečnem vedenju. — Ko bi prositelj morda ne mogel poganjati se za **mesto potovalca**, a bi bil v stanu **pri svojem poklicu** radi **postranskega zaslužka** delovati, ima tudi priložnost pridobiti si **znaten** tak postranski zaslužek, ki se **vedno** večša in mnogo let traja. — Lastnoročno nemški in slovenski pisane prošnje, katerim je treba pridejati **prepise spričeval** in reference, naj se pošljejo pod „**201.191**“ v **Gradec** poste restante.

Bilanca hranilnega in posojilnega društva v Ptuiju,

registrovane zadruga z neomejeno zavezo.

A k t i v a.		gold.	kr.	P a s i v a.		gold.	kr.
Hiša vl. št. 346 Ptuj	16000	—		Glavni } deleži od	2000.—		
„ „ „ 52 „	7250	—		Opravični } 2850 zadružnik.	44835.04	46835	04
Inventar	468	05		Hranilne vloge od 958 vložnikov	432168.10		
Posojila 2837 zadružnikom	461521	16		Kapitalizov. obresti od hranilnih vlog do 31. dec. 1891	16121.19	448289	29
Zaostale obresti od posojil	3551	90		Za l. 1892 predplačane obresti od posojil	4481	—	
Naloženi denar v hranilnicah	44898	95		Neizplačana dividenda za prejšnja leta	1566	59	
Obresti od tega	97	11		Splošni rezervni fond januarja 1891	6482.—		
V poštini hranilnici	270	72		5% obresti za l. 1891			
Obresti pri poštini hranilnici	24	56		od gld. 6482.—	324.10		
Menice in tiskovine	320	21		Vstopnina l. 1891	938.—	7744.10	
Gotovine v blagajni dne 31. dec. 1891	1952	89		Specijalni rezerv. fond za slučajne zgube znaša			
				1. januv. 1891	18518.—		
				5% obr. za l. 1891			
				od gld. 18518.—	925.90		
				Donesek l. 1891 za pos. rezerv. fond	133.80	19577.70	27321 80
				in ker se je dal ostanek čistega dobička v znesku	27321.80		
				vsled sklepa današnjega občnega zbora k posebn. rezervn. fondu, znašata oba rezervna fonda skup	6678.20		
				Čisti dobiček leta 1891	34000.—	7861	83
						536355	55